

Idylliskt så det förslår, men knappast en idyllisk plats för räddningspersonalen. När räddningsstyrkan anlände till platsen, klockan 06.22, brinner det i en ”provisorisk” byggnad, eller snarare ett ruckel. Platsen ligger lite offside, varför man får ta sig fram den sista biten till fots. Under vandringen fram mot det övertända rucklet inträffar plötsligt en explosion, det är en gasflaska som sprängts och delar av den slungats ut i terrängen. Släckinsatsen får naturligtvis i första hand inriktas med tanke på egenskyddet. När släckningen är avslutad hittar man en del av den uppfläta gasflaskan, bottendelen har däremot flugit ut i ån bredvid. Man ryser vid tanken på att flaskan exploderat i ett något senare skede, med räddningspersonalen i direkt kontakt med brandhärden. Man kan ju undra vad den boende använde gasen till? Det är inte första gången vi får göra en släckinsats på platsen, även då med samme ”hemmansägare” inblandad. Ytterligare larm till platsen måste således ske med en viss försiktighet!

Enligt min uppfattning har det skett en ökning av dessa ”spontanbostäder”, där hemlösa skaffar sig tak över huvudet. Gamla avställda husvagnar, ihopsnickrade ruckel, källare och vindsförråd i bostadshus, ja listan kan späs på med ytterligare exempel. Den xx-xx-xx brinner det en husvagn på X-gatan, under släckningen inträffar en kraftig explosion i vagnen. Det visade sig sedan vara en gasolflaska, vilken låg i bostadsdelen och ej i det speciella gasflaskefacket. Även denna husvagn beboddes av en bostadslös. Det häftiga brandförloppet i husvagnen, omedelbart efter att gasolflaskan exploderat. Den låg bland bråten inne i vagnen. En sådan projektil är ingalunda att leka med. Flaskan låg ner varför säkerhetsventilen inte hade avsedd effekt, därav flasksprängningen. Räddningspersonalen måste alltid räkna med sådana överraskningar, gasflaskor eller bensindunkar bland bråten.

Att det bor folk i moped-/cykelrum är inte heller något ”konstigt”, i varje fall verkar det som om vare sig fastighetsägare eller hyresgäster reagerar på ”självinflyttare”. Senast var det ett utrymme för cyklar och mopeder, i en fastighet i stadsdelen X, som inretts till ”bostad”. Paret som bodde bland mopeder och motorcyklar hade även möblerat lokalen. Soffa och stereoanläggning bl a återfanns bland brandresterna. De båda fick föras till sjukhus för att behandla sina rökskador. Sannolikt hade branden startat p.g.a. levande ljus eller rökning. Hur klarade man kylan här inne? Flera levande ljus, eller en ”åkarbrasa”? Här kunde mycket väl ha funnits gasolflaskor!

Den yy-yy-yy brinner det på vinden i en fastighet i stadsdelen Y. Klockan är 02.02 på natten, ”hyresgästerna” i vindsförrådet har dessbättre redan hunnit att ”hartza dojorna”, dvs inga brandoffer påträffades. Vindsutrymmet var möblerat och här hade branden sitt ursprung. Enligt hantverkare på platsen var det inte helt obekant att det bodde folk på vinden. Man undrar ju hur hyran var satt? Inte förväntade sig räddningspersonalen att vinden var bebodd. Här kunde också ha funnits gasolflaskor för extratillskott av den något svala vindsvärmen. Brandorsaken var sannolikt dåligt fimpade cigaretter. Stördes inte hyresgästerna i våningen under?

Vid en källarbrand, den zz-zz-zz i stadsdelen Z, påträffades en kvinna på källargolvet. Endast iförd nattlinne, och mycket illa därav av rökgaserna, påträffades hon av rökdykarna. Dessbättre överlevde hon sina svåra rökskador. Allt talade för att källarförrådet var mer än ett förråd, mer som ett extra hem för kvinnan, som annars hade en lägenhet i samma trapphus.

Den åå-åå-åå innebrändes en man, 50 år gammal, i ett hemmabygge. De två ”fastigheterna” låg i skogspartiet till höger om en tunnelinfart. När räddningsstyrkan kom fram brann det för fullt i kojans, mannen påträffades på golvet, han var sannolikt redan död. Brandorsaken var levande ljus, hela kojans var fylld med rester från värmeljus och ljusstakar. Hans granne, en kvinna i samma ålder, hade besökt mannen tidigare under kvällen. Hon berättade då att det brann en massa värmeljus när hon lämnade kojans. Själv bodde hon i en hydda som var täckt med presenningar. När jag gjorde min

brandplatsundersökning, kunde jag konstatera att mannen som bott i kojnan var en duktig hantverkare. Enligt bekanta till mannen var han inte någon missbrukare, han hade helt enkelt valt detta liv. Han hade tom en posterestante-adress, och brevväxlade med anhöriga och bekanta. Hans egenhändigt murade eldstad var ingalunda något fuskbygge, betydligt sämre varianter förekommer bland våra moderna bostäder. Men även här hittade jag gasflaskor bland brandresterna, de hade dock inte exploderat under branden.

Slutligen får vi inte glömma kajen utmed X-gatan. Här ligger det en hel del vrak, även om de okända ägarna inte betraktar dem som sådana. Vi har redan haft bränder i några av dessa avdankade flytetyg, i något fall uppsåtligt anlagd. Torde dock knappast handla om försök till försäkringsbedrägeri, ingen har väl råd att "helförsäkra" dessa "kajsmacken"! Här finns dock stora möjligheter att råka på såväl boende som brandfarlig vara. Den ää-ää-ää och öö-öö-öö brinner samma båtvrak två gånger. Ena gången i båtens förpik, andra gången både i för och akter. Ett arrangemang i förpiken skvallrade om en viss planläggning av brandanläggaren. I förpiken hade gärningsmannen riggat upp en burk med okänt innehåll och sedan tänt på. Vissa förberedelser för reparationsarbete hade gjorts på båten (läs skorven) varför det inte varit omöjligt att springa på gasflaskor. Dessbättre fanns det varken övernattare eller gasflaskor ombord.

